

Kr., og endvidere er der paa § 23 en Udrustningskonto, der omfatter et Beløb paa ikke mindre end 918,000 Kr. Her er netop bevilget de Penge, som skulde anvendes i et saadant Øjemed, som dette Skib skulde opfylde. Skibets Anskaffelsessum er jo ret betydelig, men jeg har ikke noget at indvende mod denne Bevilling. Jeg tror, det er heldigt og gavnligt, og det er Danmarks Pligt at hævde Højhedsretten i vore Farvande oppe omkring Island. Vi kunne naturligvis ikke rolig finde os i, at fremmede Damptrawlere i stort Tal fiske inde paa det islandske Territorium, gaa ind i Fjordene, ødelægge de islandske Fiskeres Baade, Garn og øvrige Redskaber. Det er vor uafviselige Pligt at hævde vor Højhedsret i disse Farvande. Jeg finder det ogsaa naturligt og rigtigt, at der bygges et Skib særlig til dette Brug. De to Krydsere, som have været anvendte til denne Tjeneste: „Hejmdal“ og „Hekla“, ere sikkert Skibe, der ikke egne sig til denne Tjeneste. De ere alt for kostbare dertil, de kræve talrigt Mandskab og et stort Kulforbrug, og det er høje Skibe, som ses paa temmelig lang Afstand, saa at Trawlere kunne opdage dem langt borte og maaske komme i Sikkerhed, inden de kunne overhales. Som sagt, jeg finder det naturligt, at et saadant Skib bygges, og jeg maa sige, at jeg hilser Bygningen af dette Skib med Glæde, fordi jeg mener, at her have vi en Type paa et Orlogsskib, som vi i Danmark have Brug for. Vi have ikke Brug for Panserskibe, de ere fuldstændig unyttige for os. De faa og smaa Panserskibe, vi kunne bygge, ere Skibe, som ingen som helst Betydning vilde have i Tilfælde af, at Danmark skulde komme i en Krig og møde f. Eks. en af Stormagternes Flaader. Jeg antager, at et nyt Skib som det engelske „King Edward“ sikkert vilde være i Stand til at tage Kampen op med hele den samlede danske Flaade. Vi kunne med vore Panserskibe, vore Krigsskibe i det hele intet udrette, vi ere bedst tjente med at spare det store Beløb, der anvendes dertil, og saa paa den anden Side bygge saadanne Skibe, som ere praktiske og nyttige for at hævde Højhedsretten i vore Farvande ligesom ogsaa oppe ved Island og Færøerne.

Vi fik for nogle Aar siden et Skib af en lignende Type, nemlig „Beskytteren“, der har været anvendt til Inspektionstjeneste ved Færøerne. Dette Skib var paa en vis Maade et uheldigt Skib, fordi det var en Mellemting mellem et Orlogsskib og et Inspektionsskib. Det skulde

bruges til denne specielle Tjeneste, men alligevel bygges og udrustes saaledes, at det ogsaa kunde bruges som Mineskib. Det blev ogsaa stærkt kritiseret fra de søkyndiges Side, da Forslaget var fremme, men det lykkedes den daværende Marineminister at faa gennemført sit Forslag og faa bygget et Skib af den Type, han ønskede. Jeg antager, at det Skib, her er Tale om, vil være langt bedre og heldigere til sin Tjeneste, end „Beskytteren“ er, der nu er stationeret ved Færøerne.

Som jeg sagde før, hilser jeg dette Forslag med Glæde, fordi jeg mener, at vi her have en Type for Skibe, som vi have Brug for. Vi have Brug for Skibe, som kunne beskytte vort Fiskeri, holde de fremmede borte fra vore Kyster, men dertil udkræves ikke Panser- eller Orlogsskibe, men Skibe som dette, hurtigsejlende Skibe, som ere armerede med en enkelt Kanon og derved i Stand til at sætte sig i en tilbørlig Respekt og holde de fremmede borte. Vi have Brug for andre Skibe af en noget lignende Type, som f. Eks. skulle hjælpe vore Fiskere. Vi have et saadant Skib, nemlig „Vestkysten“, som er stationeret ovre ved Limfjordens vestlige Udløb. Vi have Brug for Skibe til at passe vort Fyr- og Vagervæsen. Udover dette mener jeg, at Danmark ikke har Brug for nogen Flaade. Jeg kunde derfor ønske, at dette Skib maatte blive den fremtidige Type for den Flaade, Danmark skulde anskaffe sig, den have vi Raad til at anskaffe, den kunne vi faa Brug for, og den vil i det hele kunne opfylde alle de Formaal og tjene alle de Interesser, vi have at varetage paa vore Have.

Der er derimod en anden Side ved denne Sag, nemlig Posteringsmaaden, som jeg er meget imod. Jeg finder det urimeligt, at denne store Bevilling skal sættes paa den Paragraf, som vedrører Island. Det forekommer mig, at den ikke har noget dér at gøre, da det er en ren og skær Militærbevilling. Det drejer sig om et Skib, som skal føres af Marinens Officerer, det skal bemandes med værnepligtigt Mandskab, og det er i det hele taget et Skib, som i alle Maader hører ind under Marinen. Det er derfor naturligt, at de Udgifter, der ere forbundne dels med Skibets Anskaffelse og dels med dets Drift, blive satte hen paa de to Konti, der vedrøre disse to Ting. Det har jo ogsaa været Venstres Standpunkt i tidligere Tid med Hensyn til saadanne Skibe. Den Gang „Beskytteren“